

Den dag jeg tog hjemmefra for at tage til byen

Den dagen jeg dro hjemmefra for å dra til byen

- ✎ Lesley Koyi, Ursula Nafula
- 👤 Brian Wambi
- 💬 Kim Sandvad West
- 💬 dansk / bokmål
- 📶 nivå 3

Det lille busstoppested i min landsby var fylt med mennesker og overfyldte busser. På jorden var der endnu flere ting, der skulle lastes. Billetsælgere råbte navnene på de steder, deres busser skulle til.

...

Den lille busstasjonen i landsbyen min var travel og stappfull av busser. På bakken var det flere ting som skulle lastes. Medhjelpere ropte navnene på stedene dit bussene gikk.

“Byen! Byen! Mod vest!” hørte jeg en billetsælger råbe. Det var den bus, jeg skulle med.

...

“Byen! Byen! Vestover!” hørte jeg en medhjælper rope. Det var bussen jeg måtte ta.

Bussen var næsten fuld, men flere mennesker skubbede stadig på for at komme med. Nogle lagde deres bagage under bussen. Andre lagde deres på hylderne indenfor.

...

Bussen til byen var nesten full, men flere folk dyttet for å komme om bord. Noen plasserte bagasjen sin i bagasjerommet under bussen. Andre la den på hyllene inne i bussen.

Nye passagerer holdt godt fast i deres billetter, mens de ledte efter et sted at sitde i den fyldte bus. Kvinder med små børn lagde dem til rette for den lange rejse.

...

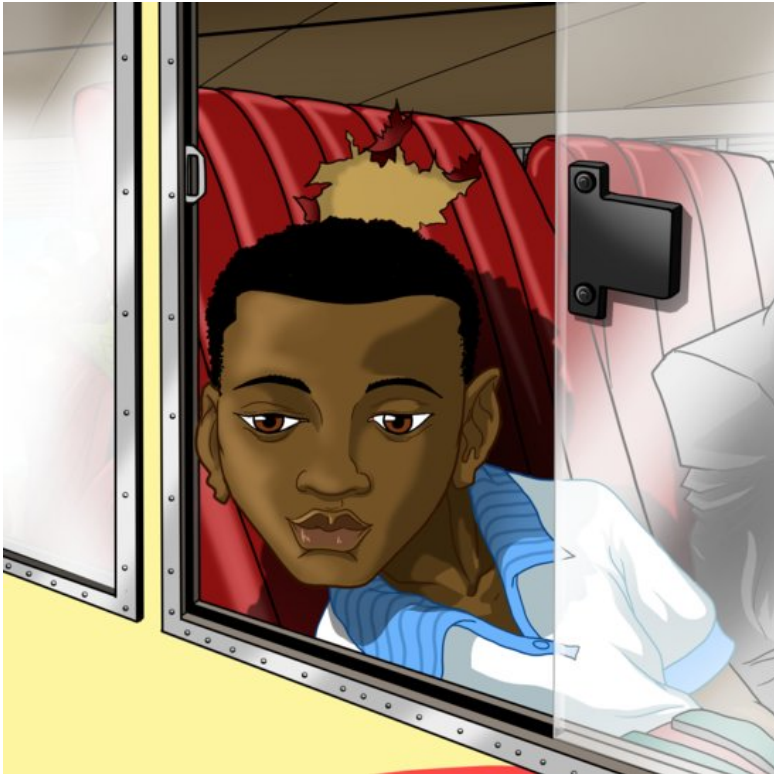
Nye passasjerer klamret seg til billettene sine mens de så etter et sted å sitte siden det var trangt om plassen. Kvinner med unge barn la til rette for dem så de skulle få det behagelig under den lange reisen.

Jeg klemte mig ind ved siden af et vindue.
Personen, der sad ved siden af mig, holdt godt
fast i en grøn plastikpose. Han havde gamle
sandaler og en slidt frakke på, og han så nervøs
ud.

...

Jeg presset meg inn ved siden av et vindu.
Personen som satt ved siden av meg holdt hardt
om en grønn plastpose. Han hadde på seg gamle
sandaler, en utslitt frakk, og han så nervøs ut.

Jeg så ud af bussen og indså, at jeg skulle forlade min landsby, hvor jeg var vokset op. Jeg skulle til den store by.

...

Jeg så ut av bussen og innså at jeg var i ferd med å forlate landsbyen min, stedet hvor jeg hadde vokst opp. Jeg skulle dra til den store byen.

Lastningen var overstået, og alle passagererne havde fundet et sted at sidde. Gadesælgere skubbede sig stadig ind i bussen for at sælge deres varer til passagererne. Alle råbte navnene på det, de ville sælge. Jeg syntes, ordene lød mærkelige.

...

Lastingen av bagasjen var ferdig og alle passasjerene hadde satt seg. Gateselgere presset seg fortsatt inn i bussen for å selge varene sine til passasjerene. Alle ropte navnene på det de hadde til salgs. Jeg syntes ordene hørtet merkelige ut.

Nogle passagerer havde taget drikkevarer med, andre havde taget små snacks med og begyndte at tygge. Dem, der ikke havde nogen penge, som mig, kiggede bare på.

...

Noen få passasjerer købte noe å drikke, andre kjøpte små snacks som de begynte å tygge på. De som ikke hadde noen penger, som jeg, bare så på.

Disse aktiviteter blev afbrudt af bussens dytten, et tegn på, at vi var klar til at tage af sted. Billetsælgeren råbte til gadesælgerne, at de skulle gå ud.

...

Disse aktivitetene ble avbrutt av tutingen til bussen, et tegn på at vi var klare til å dra. En medhjelper ropte at gateselgerne måtte komme seg ut.

Gadesælgerne skubbede til hinanden for at komme ud af bussen. Nogle gav byttepenge tilbage til de rejsende. Andre forsøgte at sælge flere varer i sidste øjeblik.

...

Gateselgere dyttet hverandre for å komme seg ut av bussen. Noen ga tilbake vekslepenger til de reisende. Andre forsøkte i siste liten å selge noen flere varer.

Da bussen kørte fra busstoppet, stirrede jeg ud ad vinduet. Jeg spekulerede på, om jeg mon nogensinde ville komme tilbage til min landsby igen.

...

Idet bussen forlot busstasjonen, stirret jeg ut av vinduet. Jeg lurte på om jeg noensinne skulle komme tilbake til landsbyen min igjen.

Som rejsen skred frem, blev der meget varmt inde i bussen. Jeg lukkede øjnene og håbede på at kunne falde i søvn.

...

Etter hvert som reisen fortsatte ble det veldig varmt i bussen. Jeg lukket øynene og håpet å få sove.

Men mine tanker vandrede hjem igen. Vil min mor være trygg? Kommer mine kaniner til at indbringe nogen penge? Vil min bror huske at vande mine nyudsprungne træer?

...

Men tankene mine vandret hjem. Kommer moren min til å bli trygg? Kommer kaninene mine til å innbringe noen penger? Kommer broren min til å huske å vanne de nyutsprungne trærne mine?

På vejen memorerede jeg navnet på det sted i den store by, hvor min onkel boede. Jeg mumlede det stadig, da jeg faldt i søvn.

...

På veien lærte jeg meg utenat navnet på stedet i den store byen der onkelen min bodde. Jeg mumlet fortsatt da jeg falt i søvn.

Ni timer senere vågnede jeg op af høje brag og råb efter passagerer, som skulle tilbage til min landsby. Jeg greb min lille taske og hoppede ud af bussen.

...

Ni timer senere våknet jeg av høyllytt banking og roping etter passasjerer som skulle tilbake til landsbyen min. Jeg grep fatt i den lille veska mi og hoppet ut av bussen.

Returbussen blev hurtigt fylt op. Snart ville den køre tilbage mod øst. Det vigtigste for mig nu var at begynde at lede efter min onkels hus.

...

Bussen som skulle tilbage ble fylt opp fort. Det viktigste for meg nå var å begynne å lete etter huset til onkelen min.

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Den dag jeg tog hjemmefra for at tage til byen

Den dagen jeg dro hjemmefra for å dra til byen

Skrevet av: Lesley Koyi, Ursula Nafula

Illustret av: Brian Wambi

Oversatt av: Kim Sandvad West (da), Espen Stranger-Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).